

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง จรรยาบรรณในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน: กรณีศึกษา สถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่ริม จ.เชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของข้าราชการตำรวจต่อระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน พ.ศ.2544
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็น ของข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติสายงานอื่น ๆ ต่อพฤติกรรม ในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน
3. เพื่อวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาและความเหลื่อมล้ำการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนและข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติสายงานอื่นๆ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นกลุ่มข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธร อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติสายงานสอบสวน จำนวน 13 คน และกลุ่มข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติสายงานอื่นๆ จำนวน 110 คน โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งจะเสนอผลการศึกษา ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

1. ผลการศึกษาความคิดเห็น ของข้าราชการตำรวจต่อระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน พ.ศ.2544 พบว่า มีค่าเฉลี่ย 3.49 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .367 และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเมื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้าราชการตำรวจทุกสายงานมีความคิดเห็นต่อระเบียบสำนักงานแห่งชาติว่าด้วยจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน พ.ศ.2544 ไม่แตกต่างกัน

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติสายงานอื่นๆต่อจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน พบว่า มีค่าเฉลี่ย 3.47 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .376 และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง และเมื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติสายงานอื่นๆมีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน

3. ผลการศึกษาภูมิหลังของข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติสายงานอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กับระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการทำงานตามจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน พบว่า ภูมิหลังของข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติสายงานอื่น ๆ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และสถานภาพการสมรส ที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการทำงานตามจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความเหลื่อมล้ำในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน และข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติสายงานอื่น ๆ พบว่ามีค่าเฉลี่ย 3.38 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .932 และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ

5.2 การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาได้ชี้ให้เห็นว่า

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการตำรวจต่อระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วย จรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน พ.ศ.2544 พบว่า ข้าราชการตำรวจทุกสายงานมีความคิดเห็นต่อระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน พ.ศ.2544 ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า จรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน พ.ศ.2544 มีบทบาทสำคัญต่อความประพฤติและการปฏิบัติและการปฏิบัติตนของพนักงานสอบสวน เพื่อความมีระเบียบ วินัย ในการทำงานและความซื่อตรงต่อหน้าที่ เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างมีระบบระเบียบ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่าข้าราชการตำรวจทุกคน จะเห็นด้วยอย่างยิ่งกับจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน พ.ศ.2544 ที่ถูกกำหนดขึ้น

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติสายงานอื่น ๆ ต่อจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน พบว่า ข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติสายงานอื่น ๆ มีความคิดเห็นในเชิงบวก ต่อจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของนิติยา พงษ์พานิช (2537) ที่ว่าประชาชนผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมทำให้บริการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีแนวโน้มไปในทางบวก และนอกจากนี้รายงานการวิจัยสภาพปัญหาเพื่อใช้ในการจัดทำแผนกรมตำรวจ แม่บทฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535-2539) (กองวิจัยและ วางแผน กรมตำรวจ, 2535-2539, หน้า 40-43) ยังพบว่าสภาพปัญหาการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน มีปริมาณงานมากและงานส่วนใหญ่เป็นงานที่เกี่ยวกับเอกสาร ที่ไม่มีโอกาสที่จะแสดงผลงาน ให้เห็นเด่นชัดดังสายงานอื่น ๆ ซึ่งน่าจะมีผลให้ข้าราชการตำรวจสายงานอื่น ๆ มีความเห็นใจในภาระหน้าที่ ที่พนักงานสอบสวนต้องปฏิบัติ จึงทำให้พนักงานตำรวจสายงานอื่น มีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติสายงานอื่นๆ ต่อพฤติกรรมในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน พบว่า ภูมิหลังของข้าราชการตำรวจไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันของระดับความคิดเห็น ทั้งเพศ อายุ การศึกษา รายได้ และสถานภาพสมรส อาจกล่าวได้ว่า ความแตกต่างของภูมิหลังไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความคิดเห็น ที่มีต่อพฤติกรรม การปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน ทั้งนี้เพราะพนักงานสอบสวนได้ปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณที่กำหนดขึ้นอย่างเคร่งครัด และจากผลการศึกษาข้อ 1 ที่พบว่า ข้าราชการตำรวจมีความคิดเห็นต่อจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวนไม่แตกต่างกัน และจากผลการศึกษาในข้อ 2 ที่พบว่า ข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติสายงานอื่น ๆ มีความคิดเห็นในเชิงบวก ต่อจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน ดังนั้นจึงอาจทำให้ความคิดเห็นของข้าราชการตำรวจสายงานอื่นๆ ที่มีต่อพฤติกรรม การปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณของพนักงานไปในทิศทางเดียวกัน คือไม่แตกต่างกัน ถึงแม้ว่าจะมีภูมิหลังไม่ว่าจะเป็น เพศ อายุ การศึกษา รายได้ และสถานภาพสมรส จะแตกต่างกันก็ตาม

4. ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความเหลื่อมล้ำในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน และข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติสายงานอื่น ๆ พบว่ามีค่าเฉลี่ย 3.38 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .932 และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติสายงานสอบสวน มีจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวนเข้ามาเป็นเกณฑ์ หรือเป็นระเบียบมาเป็นกรอบในการปฏิบัติงาน จึงอาจทำให้พนักงานสอบสวนมีความเครียดใน ด้านปริมาณงานและคิดว่าตนเองไม่มีอิสระในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวที่สาธิต เจริญพิภพ (2535) ได้กล่าวไว้ว่าขวัญและกำลังใจของพนักงานสอบสวนอยู่ในระดับต่ำ โดยคิดว่าตัวเอง มักไม่ค่อยได้รับความยุติธรรมในการพิจารณาความดีความชอบ และการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งของพนักงานสอบสวนมากกว่าพนักงานสายอื่นๆ จนทำให้เกิดความคิดในเรื่องของความเหลื่อมล้ำและความไม่ได้รับความยุติธรรมจากผู้บังคับบัญชา แต่ในมุมมองของข้าราชการตำรวจสายงานอื่นๆ แล้ว กลับมีความคิดเห็นที่ไม่แน่ใจในความคิดเหล่านี้ เพราะอาจคิดว่าทุกฝ่ายได้รับความ ยุติธรรมอย่างเท่าเทียมกัน จึงมีความคิดเห็นในเชิงไม่แน่ใจ

5.3 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกรปฏิบัติของพนักงานสอบสวน ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. พนักงานสอบสวนควรมีความกระตือรือร้นในการไปตรวจสถานที่เกิดเหตุ เพื่อจะได้พบกับวัตถุพยานและหลักฐานต่าง ๆ ครบถ้วน ที่สำคัญคือ สร้างขวัญและกำลังใจให้กับญาติ หรือผู้เสียหายที่เห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่
2. ค่าตอบแทนในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนน้อยไป ไม่เหมาะสมกับภาระงาน ควรปรับให้เพิ่มขึ้น เพื่อจะได้มีเวลาให้กับวิชาชีพเต็มที่ ไม่ต้องไปหางานอดิเรกเพิ่มเติม เพื่อจุนเจือครอบครัว
3. ควรได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นหรือการตอบแทนผลงาน แยกออกจากหน่วยงานอื่น ๆ พนักงานสอบสวนจะได้ทุ่มเทกับงาน และมีกำลังใจที่ดีในการทำงาน
4. ด้านเทคโนโลยีที่ล้ำสมัยและขาดแคลน ควรจัดหาอุปกรณ์และสรรหาเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อประโยชน์ในการสอบสวน ให้ได้ผลดีที่สุด

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นจากประชาชนทั่วไป ที่มีต่อพฤติกรรมในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน
2. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสายงานอื่น ๆ
3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณของพนักงานสอบสวน
4. ในการศึกษาครั้งต่อไป อาจจะศึกษาจากประชากร โดยไม่ต้องใช้กลุ่มตัวอย่าง เพราะประชากรมีจำนวนไม่มากเกินไป